

Előfizetési árak:

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy hóra 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség

és
Kiadóhivatal:
Fő-piacz, Simonffy-ház
a városházával szembe

Hirdetések a legmérsé-
keltebb árszámítás mel-
lett vétetnek fel.

Albrecht főherczeg.

Károly főhercz gnek, a század egyik legnagyobb hadvezérének, a nagy Napoleon legfélelmesebb ellenfelének utolsó fia: Albrecht főherczeg meghalt. A fiu méltó volt apjához; nem érezhette szűk-ségét annak, hogy fényes pályát megfu-tott stíjával örökölt babérral ékesítse homlokát; szerzett ő magának dicsőséget tudományával és kardjával. A custozzai győző emléke hadseregünk történetében méltó helyet fog elfoglalni mindenha, az asperni győző emléke mellett.

Elköltözésével súlyos veszteséget szenvedett a hadsereg, és nehéz lesz ki-töltöni az űrt, a melyet Albrecht főher-czeg hagy maga után.

Nem főherczegi születése tette méltóvá őt a katonai szervezetben a legma-gasabb állás elfoglalására, hanem a harc-mezőn, a háboru fáradalmi és veszedel-mei között kipróbált katonai erényei, valamint széleskörű katonai ismeretei. — Csodálattal kellett olvasnunk, hogy a 78 éves öreg marschal minő nehéz utazáso-kat tesz a csapatok megszemlélése végett; minő önfeláldozással vesz részt a had-gyakoratokban; mily buzgósággal ter-jeszti ki figyelmét a legkisebb részle-tekre, csak hogy folytonosan teljes tájé-kozással bírjon a szolgálat ellátása, a szervezet működése, a hadsereg szellemi és anyagi viszonyai felől.

Méltán őt tehát gyászta a hadsereg, mikor elveszítte babéros vezérét; fájdal-mae csapás ez reá nézve. — Gyászolja azonban az arcói halottat a nemzet is; nemcsak azért, mert manapság a nemzet a hadsereg, hanem első sorban azért, mert a magyar nemzet mindig őszinte szívvel osztozik királyának fájdalomban. Nnm gátol meg ebben az a körülmény, hogy Albrecht főherczeg nem tartozott a népszerű alakok közé Magyarországon. Ő a régi hagyományok embere volt és még érdemül kell betudnunk neki, hogy be-gyökerezett politikai nézetei, kitörölhe-tetlen visszaemlékezései ellenére képes volt beleilleszkedni a dolgok új rendjébe, sőt megis barátkozott azzal annyira, a mennyire azt előreha adott korára való tekintettel várni lehetett. Őszinte szívvel tehetünk pálmát koporsójára; mert ha nem is volt magyar ember, királyának derék és engedelmes katonája volt élete utolsó perczéig.

A főherczeg betegsége.

Albrecht főherczeg betegsége — mint most kitünik — egy zérű hurut volt, azután csekély mérvű torokgyulladás csatlakozott hozzá, a melyet nem is szoktak nagyon figyel-mbe venni, ha a beteg nem túlságosan érzekeny. Így kezdődött a betegség. A főherczeg, mint edzett katona, soha sem tulajdonított nagy

fontosságot az ilyen apró meghűléseknek és sokott tevékenységét nem korlátozta. Innen magyarázható, hogy a komoly betegség, a mely ugyszólván észrevétlenül támadta meg szerve-zetét, eleintén nem részesült abban a figyelemben, a melyet megkövetelt volna. A főherczeg maga épen-éggel nem tulajdonított neki fontosságot. Mihelyt valamivel megkönnyebbült, nem akart tovább ágyban maradni; sőt a szobát is el-hagyta. Dolgozott, fogadta a jelentéseket intézke-déseket tett, írt és diktált, olvasott újságokat stb.

Veszélyre ilyen körülmények között senki sem gondolhatott. Mikor azután ismét rosszabbra fordult az állapota és a főherczeg aggódo kör-nyezete Wiederhofer és Nothnagel tanárokat táviratilag hívta a beteghez, a főherczeg maga intézkedett, hogy a tanároknak ugyancsak távi-ratilag adják értésükre, ne fojtasák az uta-zást. A táviratokat Welsben kapták meg a nevezett tanárok. Így változott néhányszor a betegség, mindaddig, míg körülbelül egy héttel ezelőtt minden aggasztó jelenségével ismét föllépett és a tanárokat újra a betegágyhoz hívták. Ekkor kitünt, hogy tüdőgyulladás van keletkezésben, a mely magában is súlyos beteg-ség; még súlyosabb, ha öreg és elgyengült szervezetet támad meg. A betegség már már szünőtélben volt, a mikor mellhártyalob csatlá-kozott hozzá, a mi a legvégzetesebb kompliká-cziók egyike.

A király a halottnál.

Ő Felsége a király a haláleset hírének vétele után Mentonéból azonnal elindult Arcóba. A királyné Mentonében maradt. Arcóból a ki-rály Bécsbe utazott, hová ma este érkezik meg.

Az agónia.

Az agg főherczegnél már tegnapi reggel fél nyolczkor beállott az agónia. A haláltusa közel öt órán tartott. A haldokló egyet en pillanatra sem tért magához.

A temetés.

Albrecht főherczegnek, mint az uralkodó-ház legidősebb tagjának holte-tét a Burg ká-polnájába való átvitele alkalmával az uralkodó-ház tagjai, élükön a királyyal fogják átvenni. — Katonai kíséret a pályaudvarra való meger-keztéstől fogva ki van zárva. Mindennek daczára va ózínü azonban, hogy a király a marsallnak a legfőbb katonai végső tiszteletet fogja meg-adni, a mennyiben a kápolnától a kapuczinusok kriptájának sirtóbjáig a temetés kizárólag katonai lesz, melyet a király maga vezet.

Oroszországból és egyebünnen bejelentett katonai küldöttségek részvétele miatt a teme-tést valószínűleg elhalasztják néhány napra. Biztosra veszik, hogy a szász király s valószí-nüleg a német császár is részt vesznek a temetésben.

A hadsereg gyászának manifesztációja, a király, mint hadur erre vonatkozó parancsának vétele után fog csak szabályoztatni. A Buda-pesten lakó tábornokok mind elmennek a teme-tésre, mely Bécsben lesz.

Minden ezred egy küldöttséget fog a temetésre menesztetni. Valószínű, hogy a király egy külön „hadserepparancsban“ fogja azt a veszteséget méltatni, mely a hadsereget Albrecht főherczeg halála által érte.

A halálhír Budapesten.

Albrecht főherczeg halálának hírére a magyar székes fővárosban a köz- és állami épületeken kitűzték a gyászlobogót.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök meleg hangu táviratot küldött a kormány nevében Cap-St. Martinba a királyhoz. A táviratban ki-emeli az elhunyt főherczeg érdemeit, a melye-

ket a trón, a monarchia s különösen a hadse-reg körül szerzett. A miniszterelnök Frigyes főherczeghez is intézett részvét táviratot.

Mind a bépviselelőház mind a főrendiház ülésén javasolni fogják, hogy a dinasztiaát ért gyász alkalmával mindkét ház részvétének adjon kifejezést.

A főherczeg örökösei.

Azon intézkedésekről, melyeket a főher-czeg hagyatékára nézve tett, különböző verziók keringen-k. Általában azt hiszik, hogy a főherczeg nagy hitbizományi birtoka nem osztatik szét, hanem a főherczeg legidősebb unokaöcs-ésének, Frigyes kir. herczegnek, mint egyetemes örökösének jut. Mások ismét azt beszélik, hogy a király már rég beleegyezését adta a hitbizo-mányi birtok felosztásához és egy második ma-jorátus alakításához, a mely-k egyikét Frigyes, a másikat pedig Károly István főherczeg kapná. A főherczegnek azonban még más hagyatéka is van.

— A honvédség kézi szereit. A honvéd-ségnek az előbbi rövid tényleges szolgálati kö-telezettsége miatt egy évben többször bekövet-kezett főlváltása eddig nem engedte meg, hogy a honvéd-legénység kézipénzzel láttassék el s a honvédelmi kormány kénytelen volt eddig az aprólos kézi szereket a csapatok által igényelt mennyiségben a ruházat s felszerelési rovat terhére beszerezni. Most határozta a honvédelmi miniszter, hogy a közös hadseregnél fennálló rendszernek megfelelően a honvédség-nél is már ez idén rendszeresíti a kézi pénzt és pedig 10.500 gyalogsági újoncz után fejen-ként három forintjával és 2000 lovassági újoncz után három forint ötven krajczárjával.

— Belföldi hírek (Az állam va-gyon a.) Az állami leltár szerint az állam ingatlan vagyona az 1893. évben 25,342,581 frt 32 kral gyarapodott, ebből levonva az évi gyarapodást az 1893. év végén mutatkozó érték 1,435,957,261 frt 95 kr volt. Az 1893. év végén 125,953,867 frt pénzmadvány mu-tatkozott, mely összegben 70,137,110 frt 63 kr aranypénz foglaltatik. — Az államadósságok 1893-ban 16,9 millióval gyarapodtak s 6,4 millióval apadtak s így az 1893 év végén az állami adósságok álladéka volt 2,077,287,444 frt 37 és fél kr. — (A fuzió.) A fuzió-tárgyaások még meg sem indultok s már is ugy látszik, hogy a pártok merev ellentállásán megtörnek azok. A szabadelvűpárt vezérférfiai kijelentették hogy a nemzeti pártnak a had-sereg kérdésében kifejtett álláspontját nem fogadják el. E tekintetben a nemzeti párt csütörtöki konferenciáján gróf Apponyi Albert-től nyilatkozatot várn-k. — (A főrendiek és az egyházpolitika.) A főrendiház valószínűleg márczius 4-diki ülésén fogja tár-gyalni az egyházpolitikai javaslatokat. — (Az in-ségese-k nek.) Tisza Kálmáné a hód-mező-vásárhelyi inségese-knek ezer forintot ado-mányozott. — (A miniszter a tanító-k sorsáról.) A kultuszminisztert szombaton üdvözö te hivatalba lépése alka mából a tanítók országos bizottsága Somlyay József vezetése alatt. A miniszter kijelentette, hogy mindent el fog követni, hogy a néptanítók sorsa javuljon. — (A herczegprimás és a néppárt.) Mint Esztergomból jelentik, egy ottani nagy befolyásu egyházférfi kijelentette, hogy a herczegprimás teljesen távol tartja magát a nép-párt agitációjától és semmi rokonszenvet nem mutatott eddig, de a jövőben sem fog mutatni iránta.

— Külföldi hírek. (Sándor király vesztélyben.) A Figaro azt állítja, hogy a francia kormány külföldről érkezett följelentések folytán tanácsosnak tartotta, hogy a Biarritzban időző Sándor szerb király személye körül a személybiztonsági rendszabályokat gyarapítsa. Ez oknál fogva a belügyminiszteriumnak egy magasabb hivatalnok a Biarritzba utazott. — (Az orosz csár megkoronázása) A Kremben nagy buzgalommal folynak az előkészületek a csári pár koronázására. A koronázás ideje még nincs megállapítva, de bizonyos, hogy a csári pár legközelebb hosszabb időre Moszkvába érkezik. A koronázás ez alkalommal különös ünnepélyességgel fog megtörténni és ebből az alkalomból manifesztum kibocsátását is várják, a mely — mint beavatott körökben beszélnek — sok tekintetben meglepetéseket fog tartalmazni. — (Japán és Oroszország) Pétervárról főbb vonásaiban megerősítik orosz lapok ama jelentését, hogy Japán és Oroszország kereskedelmi szerződést kötöttek, azonban a dolog annyiban korai, hogy a tárgyalások még folynak. A két részről mutatózó jóakarát kiállítását nyújt arra, hogy a szerződés a lapok által jelzett módon meg fog köttetni.

Tárgyalások a fuzió felett.

Budapest, február 18.

A közjogi kiegyezés híveinek fuziója vasárnap fogantatva vétetett. Együtt tanácskoznak a kormánypárt részéről b. Bánffy Dezső és Csáky Albin gróf, a kiléptettek részéről gróf Szapáry Gyula és Péchy Tamás, a nemzeti párt részéről gr. Apponyi Albert és Horánszky Nándor. A tanácskozás a képviselőház elnöki fogadó termében foly. Bánffy kormányelnök, legközelebbi bécsi útja alkalmával f. hó 10 és 11 én azt a legmagasabb utasítást kapta, hogy a közjogi kiegyezés híveiből alakult pártok között haladéktalanul és pedig oly időben kísértse meg a fuziót, hogy e lépésének komolysága már az appropriációnális vitánál nyilvánvaló legyen ezen pártok magatartásában. — A legmagasabb helyről történt óhajlás tehát abban kulminált, hogy egy bekövetkező nagy parlamenti vitának eleje vétessék, tekintettel az országos viszonyoknak amugy is elmérgesedett hangulatára. A fuzió sürgetésének második

czéja az, hogy a közjogi ellenzékkel szemben ellenállhatatlan erő szerveztessék. — A legmagasabb utasítás következtében Bánffy kormányelnök f. hó 15-én személyesen felkereste gróf Szapáry Gy. át és felkérte őt a fuzió feltételeinek előadására. Szapáry gróf azt a határozott feleletet adta, hogy ilyen tárgyalásokba gr. Apponyi mellőzésével nem bocsátkozik, mert nála nélkül a fuzió czéltalan. Kérte tehát Bánffy, hogy a kérdést igyekezzenek első sorban Apponyival tisztázni.

Ezen felfogás elől Bánffy nem zárkózván el, arra kérte Szapáryt, hogy a közvetítő szerepét vállalná magára; — a mi, Szapáry maga részéről eltozadván, értesítette Apponyit a Bánffy szándékáról, egyszerűen kérve őt, jelölne meg az időt, midőn a miniszterelnök felkereshetné. Válaszában Apponyi kijelentette, hogy a tárgyalás fonslát szívesen fölveszi azon kikötéssel, hogy a fontos ügy megbeszélése ne négyzsem között történjék és ne az ő lakásán hanem Horánszky nál.

Ezen feltételt Bánffy elfogadván, ajánlatba hozta a maga részéről gróf Teleki Gézá, mint olyan férfit, ki a legközelebbi politikai alakulások alkalmával frakcióhoz nem csatlakozott és objektív álláspontját szigorúan megőrizte. Egy későbbi elhatározás szerint azonban gr. Csáky Albinban történt a közös megállapodás; és a Horánszky indítványára az is elhatározott, hogy a találkozás teljesen semleges tere, tehát a képviselőház elnöki irodájában történjék.

Szapáry a maga részéről Péchy Tamást Apponyi Horánszky Nándort nevezte meg bizalmi férfikul.

Ezen hat férfi tanácskozásán dől el most hazánk sorsa talán hosszú időre. E pillanatban tehát egy történelmi esemény küszöbén állunk. Az eredményt megjósolni nem lehet. Abban mindenki megegyezik, hogy Apponyi elveinek és egyéniségeinek megtagadása nem lesz szükséges. Viszont mindenki hiszi Apponyiról, hogy aprólékos természetű formalitásokkal akadályt nem gördít.

A városház tervei.

A millenniumra elhatározott városház-restaurálás fontos ügye a városi közgyűlésen végleges eldöntésre vár. A közvéleményt évenként foglalkoztató kérdés szakszerű megvilágítására

lapunk egyik szakértő munkatársától a következő cikketvettük, melyet közlünk a nélkül, hogy e kérdésben állást foglalnánk akár egyik akár másik terv mellett.

A városháza kibővítésére illetve kétmételre való kiképzésre beérkezett két pályamű közül a szakértők véleményeinek meghallgatása után úgy a négy építető bizottság mint a városi tanács szótöbbséggel a Gerster Kálmán műépítész „Hortobágy” jellegű művét fogadta el kivitelre. Ez a pusztá tény. A külső kiképzésnél tekintve a városháza középületi jellegét a „Hortobágyi” monumentális hatása nyerte meg a köztetszést s erre nézve mint értesültünk a két szakértő tanár sem volt külön véleményen. Csak is a belső beosztás tekintetében oszlott meg a vélemény s legfőképpen ez volt az ok hogy a két tanár ur szervezete külön külön műre esett anélkül, hogy ez által a művek abszolút becséből levonni akartak volna.

Ez alapon kellett volna tehát a két művet úgy a nagy építető bizottság, mint a városi tanács elébe terjeszteni annál is inkább, mert arra nézve, hogy a két országos nevű műépítész tanár szakvéleményét egy harmadik szakértő döntse előbb el, avagy hogy ki legyen ezen harmadik illetékes szakértő, erre megbízatása senkinek sem volt, — tehát szakértői szótöbbség véleményéről szó nem is lehet.

Midőn tehát a nagy építető bizottság és a városi tanács választott a két terv között, nem negligálta a nyilatkozó tanár urak szakvéleményét, hanem választott a két mű becsének beható taglalása után s azon eredményre jutott, hogy a Gerster Kálmán megoldása nemcsak monumentális, hanem Debreczen városára speczial magyar jellegéhez méltó megoldás. A tervezésnél ezt tartotta szem előtt a „Hortobágy” készítője s bevallhatjuk őszintén, hogy ezen feladatot szerencsésen meg is oldotta, mert idegen hatású stílusokat az alkotandó műbe importálni nem akart, hanem önálló kutatásában megtalálta a helyes irányt éppen úgy, mint a nagytemplom és kollégium tervezői is megtalálták, kiknek művei az egyszerű, de monumentális hatás állandó becsével bírnak.

Az épület belső beosztásának tervezetere terve azt jól tudja minden laikus hogy ezt csak a város megbízottjainak közbejöttével lehet majd a műépítésznek a kapott információk

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Ki tehet róla?

— Irta: Székely Melinda. —
(Folytatás és vége.)

Megpróbálom kiengesztelni, noha alig feltehető az angyaloktól, hogy duzzogni is tudnának.

Ekkor már benn volt a szobában s egyik kezével vesztélyben levő szöke bajuszát védelmezte, a másikkal átölelt egy gyönyörű, csupa élénkség és mosolyból alkotott kis leányt, a ki végre is békét izent a megtámadott bajusznak s félig siró, félig nevető hangon interpellálta völegényét a késedelem miatt.

Enek ép n csak ez kellett, ha nem tesz szemrehányást Margit, úgy felsül a tréfával, a mit utközben kieszelt.

Zavart színlelt, hebegett, ügyetlenül mentegetődzött, végre kisütötte, nem jöhetett, mert találkozója volt. Margit e-ő perczen nem akarta tovább füzni a tárgyat, de szerető szíve és végtelen bizalma daczára szívverése elállt azon gondolatra, ha eiveszithetné Ernőt valaha.

Elhalványult és erőltetett nyugodtsággal csak annyit kérdett, mialatt mosolyogai próbált:

— Hasonlított hozzá az illető hölgy?

— A mint hasonlít a napfényes oldalon levő fenyves, az árnyékoshoz.

Na ezen hasonlaton Margitnak hangosan fel kellett kacagnia s a tréfálkozó boldog és büszke volt tréfája eredményén s most már elmondta, hogy Nyíressy Ilmával beszélgetett, el-

mondta a beszélgetés tárgyát s az volt a megjegyzése a leányról, hogy olyan tökéletes bevégett Phidias-féle szobor, de szobor külsőleg mint lelkileg.

— Már miért nem hasonlítja egyuttal jég-szoborhoz? — vágott közbe Margit, — hogy mondhatnám én is egyetlen barátnóm lelkületére a megjegyzésemet.

— No jó, legyen jég-szobor.

Margit — mintegy gondolkozva s talán ünnepélyesebben, mint maga is akarta s mint illett az eddigi tréfás hangulathoz, — mondta véleményét. Ha az a jég-szobor egyszer olvadozni kezd, gyorsabban rombol, mint a legerősebb láva, felemészti önmagát, a tüzet, mely olvadásra kényeztetette.

Hangos hosszantartó kacagás tört fel Baróthyban s átölelte a sértődött, kis leányt enyelegve kérdezte leszállt-e már a Parnassus, magaslatról, mert különben nem meri megmondani, mit nevetett olyan szívből, micsoda bolond gondolata támadt. Nagyon szép és minden bizonynyal Ilmához illő hasonlatára az ő legkedvesebb barátnőjének.

Nos hát ezt a mesebeli két oroszán jutott eszembe, a kik úgy megették egymást, hogy csak a farkuk maradt.

Margit most már igazán nebeztelt Ernőre és csudalkozott is kissé, mert annak komolysága ekkorra bolondos tréfából eddig ne engedett meg magának. Azonban azt meg kell adni, hogy ügyesen tudott fordítani a köpenyen s utóljára is bebizonyította, hogy nem Margit, de ő a sértett fél s honbarátja őt a kinevetés csak revanchének tekintse a mennyiben ő a fenyves hasonlatot tartotta mulatságosnak Ernőtől.

Végül is a szerelmes, kis menyasszony kérte engesztelésül völegényét, hogy magyarázza meg hogy értette Ilma meg az ő összehasonlításánál, hogy egyik napfényes, másik árnyas talajon nőtt fenyveshez hasonló.

Hogy a magyarázat kielégítő volt-e azt mindjárt meglátjuk.

Mikor idejöttem ez a gyönyörű vidék merem állítani újja teremtette az emberekről, az életről a fővárosban magamba szitt gondolkodásomat. Az a vásári zaj, az az élni sietés melylyel lépten nyomon találkozok az ember itt hirből ismert. A nők ott hárságból vannak gyurva, ha nem legújabb divat szerint készített ruhája, kalapja és végig menve az aszfalton néhány üres giger szemtelenül arczába néz és félhangosan megdicsérni, semmit mondó arcát, ki van elégitve hiszi, hogy czéljához közelit, mert hisz szerinte a nőnek nem lehet más czéjja mint tetszeni. Csinált virág, mely mesterkéltséggel illatát parfümetől nyeri.

Ide jöttem s az áldott Gondviselés körödbe vezérelt, megismertelek, nemes kedélyed, gyermekem lelked, munkás kis kezéd, házias lényed, mosolygó ártatlan kék szemed rabodá tett. Az vagy te hozzájuk képest a mi az éltető balzsamos fenyves levegő a csinált virág mellett.

Később megismerkedtem Nyíressy Ilmával. Róla szólva ismételem a rólad elmondottakat elhagyva a szemére tett megjegyzést — no arról ő nem tehet, ha a menyországom kék — elhagyva a munkás kis kezeket. Azt majd az ő völegénye ítélje meg.

Most halld, a mi mégis lényeges különbség kettőtök között.

alapján megoldani itt tehát aggodalom szóba nem jöhet.

Nem lehet aggodalom a kérdésnél éppen Gerster Kálmánnal szemben, a ki köztudomás szerint országos nemzetközi pályázatokon is több ízben pályaműnyertes volt s itt városunkban is több jeles kivitelű épületeknél már közvetlen bizonyítékát is adta képzettségének. Ha még mind ezekhez hozzá tesszük, hogy Gerster Kálmán biztos tudomásunk szerint már két éve foglalkozik éppen a városháza tervezési ügyeivel, akkor nyugodtak lehetünk a belső beosztásra nézve is. Véleményünk szerint, ha újabb tervekkel bármely országos szak tekintélyt is felszólítanánk, a helyes belső beosztást annak is a kiküldött bizottságok meghallgatásával kellene megoldania. A másik pályamű a Havrenek és Adriányi uraké egy szép díszes kastély jellegű mutatja s a maga nemében abszolút becsü mű lehet, de monumentális középület hatásával nem bír, stílusa nekünk idegenzerű, egy szóval Debreczen város házáinak nem való.

Szerintünk jól választott a nagy építész bizottság és a tanács is, midőn a főlényegét tartotta szem előtt s Gerster Kálmán művét, mint városunk ősi magyar jellegéhez mért művet fogadta el s a belső beosztást a későbbi közös megbeszélésre tartotta fel.

Ugy hisszük, hogy ha a döntés a közgyűlés elébe fog kerülni ugyanily értelemben fog az is határozni.

Farsang.

Tájékoztató.

— Farsang tart január 7-ikétől, azaz vizkerezést napjától február 26-ikáig, azaz hamvazó szerdájig.

Febr. 26. Czigánybál a Koronában.

Márc. 2. Az év. filléregylet theaestélye az „Arany Bika” szálloda dísztermében.

Febr. 20. Iskola-bál a Bika termében.

* Thea-estély. A debreczeni evag. Filléregylet Március hó 2-án tartja meg, évente szokásos, mindig kitűnően sikerű thea-estélyét az „Arany Bika” dísztermében. A tánczczal egybekötött thea-estélyre belépti-díj személyenként 3 korona. Ez összegbe az e célra felkért fiatal hölgyek által felszolgáló thea-színház ételek ára is bele van számítva.

Páholy-jegy 4 korona. A páholyba lépőknek személy-jegyet is kell váltaniok. Kezdeté 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Benyáts Emil, Forgács Károly, Szent-Királyi Tivadar, Zádor Lajos urak üzleteiben és az estély napján a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. A rendezésben a Fillér-gylet választmányának tagjai vesznek részt, névszerint G é r e s i Kálmáné, elnök. O r m ó s Gáborné, alelnök. H a n d t e l Vilmos, pénztáros, M a t e r n y Lajos, titkár. Továbbá: Benyáts Emine, ifj. Boczkó Sámuelné, Forgács Károlyné, Füleky Pálné, Harmath Gergelyné, Jánossy Józsefné, Kronauer Gyuláné, Materny Lajosné, özv. Mentz Henrikné, Náda Rezsőné, Paraszky Gyuláné, Raics Lajosné, Schultze Viktorné, özv. Springer Józsefné, Tamásy Béla, T-xtorisz Viktorné, Thieszen Arthurné, Wagner Györgyné, Zátorszky Istvánné, Zimmermann Gyuláné urnők, választmányi tagok.

* A tiszti estély elhalasztása. Albrecht főherceg ő cs. és kir. fensége elhalálása folytán, a folyó hó 21-ére tervezett tiszti tánczestélyt a rendezőség elhalasztotta.

* A függetlenségi párt tánczvigalma. A debreczeni függetlenségi párt e hó 24-én, Vasárnap a „Korona” vendéglő dísztermében zártkörű tánczvigalmat rendez. A belépti-díj személyenként 1 frt. A tánczmulatság kezdeté 8 órakor lesz.

Színház.

* Az ezred trombitása került tegnap este másodizben közepes számú közönség előtt színre. Tiszta igazgató a czukrász szerepében pompás volt, minden mozzanatot eltalált s ugy énekszámával valamint játékaival gyakran tapsra ragadta a közönséget. M a r g ó Zelmá játéka elég élénk volt, énekével azonban még most sem vagyunk kibékülve. G a l y a s i Paula B a j n ó c z y Valéria szintén emelték az est sikerét. F e r e n c z y az ezred trombitását kitűnően alakította s különösen énekszámával ért el nagyhatást, miért is nyílt színen megtapsolták. Nyilassi, Püspöki, Péchy, Rózsabegygy gyakran megnevetették a közönséget. Külön kell megemlékeznünk Náda siról a szintársulat fiatal igyekvő tagjáról, ki Nácsi szerepében annyi elevenséget, komikumot fejtett ki, hogy a közönség több ízben megtapsolta. (w-f)

* Turolla Emma Debreczenben. Turolla Emma világhírű olasz ének-szó, a bécsi operaház tagja, cs és kir. kamarai énekesnő márcziusi hónapban valószínűleg vendégszerepelt fog színházunkban. Ez iránt most folynak a tárgyalások, melyek ha sikerre vezetnek, márczius 10-én fog föllépni színpadunkon a diva. A színiügyi bizottság ma délután 5 órakor a helyáraknak ezen estén való felebb emelése tárgyában ülést tart.

Istennek ád, aki a szegényeknek ád.

Debreczenben, az alföld metropolisában, a dugdazdagok városában, a hol a milliomosokkal tucatszámra lehet találkozni: tucatszámra éheznek az emberek! Tudjuk mi azt nagyon jól, hogy frázisokkal nem lehet befűteni, nem lehet jóllakni. — De a hideg és éhség nem is frázis, hanem szomorú igazság, szomorú tény!

Hallom, hogy hangversenyekre, bálokra készül az elite, az I-tentől minden jóval megáldott ifjuság és a szépért meg jórt lelkesülő közönség. A cél bizonyára nemes és szép, a miért lelkesednek. De uraim és hölgyeim! arany ifjuság és intező urak! Van-e szentebb, sürgősebb, nemesebb és szebb kötelesség, mint ily dermesztő hidegben az éhezőknek és fázók-nak sanyaru orsát némileg enyhíteni, nekik pillanatnyi segítyt nyújtani? Mily szívvel és lélekkel mehetünk mi bálekba, mu atságokba — ha a cél nemes is — tudván azt, hogy városunkban megfagynak és a nyomor áldozatává lesznek az emberek? Gondoljuk csak meg, hány nyomorult ember didereg éjjel-nappal fűtetlen szobában 6—8 foknyi hideg mellett és hozzá éheznek is!

Gondoljuk csak meg, hány kised gyermek nyujtja ki megkéült kezét kétségbe esett anyja felé és dideregve félíg megfagyva sut. togyja: „Anyám adj kenyeret!” és a szegény anyja azt feleli: gyermekeim! nincs, nincs kenyér! „Anyám fázom, fűts be!” — Gyermekeim — nincs fánk!

E napokban egy kabátot adtam egy sze-

Örökös naptény ragyog a te egész lényeden, mozgékony, e even, fürge, édes alakról.

Nem tulkomoly az Ilma lénye sem, de ha mozolyog is, mintha megbánta volna bánatos kifejezések maradnak vonásain.

Tudod már kinek a lénye emlékeztet fenyeve-re naptényvel és kié fenyeve-re állandó boruval?

Margit tréfásan meghajolt a szerinte meg nem érdemelt jó véleményért és trillázva kiszaladt a vacsora körül segedkedni.

Ernö az öreg erdészszel politizálni kezdett, ezt befejezve, egy hosszabb szünet után így szólt: Urambátyám, itt hogy nevelik a lányokat?

Az öreg nagy szemeket meresztett a kérdésre, de jámborán megfelelt: Biz' őket úgy édes fiam, elküldik az elemi iskolába, ha végeztek, kit ide a felső leányiskolába, kit elvisznek Kolozsvárra. Befejezve az iskolai nevelést, adnak kezökbe jó könyveket olvasni, tanítják otthon minden fajta házi munkára és a jó könyvek mellett neveli őket a Körös parti, friss szellő, mely a Vlegyásza felől jön a völgybe, s végig zug: van Isten!

Látod fiam, vannak már vidékek, hol a legmagasabb helyről jövő szellőnek sem hiszik ezt ma. A mi leányaink hiszik, tudják és olyan boldogok.

Igy gondoltam én is, hogy a tej a földrajzi átalakulás okozhatja leginkább a Margit és Ilonka kisasszony hasonló felfogását. Ma ez utóbbtól egy elvet hallottam, melyet Margit is vall s a mint a vér hegyek felé tekintve kerestem ennek miértjét, azonnal választ kaptam.

* * *

Baróthy Ernő főerdész esküvője ugyanezen

év szeptember havában volt Szeles a vidék, nem mulatott olyan kellemesen mint ez alkalommal, mindenkinek derült jó kedve volt.

Nyiresy Ilonka a menyazon oldalán ült a lakoma alatt s mikor Ernő tréfásan kérdezte talál-e ő egy ilyen égoó cseppent anyjához mint Margit, azt hitte, egészen komolyan kell felelni rá és megtette.

Igen, annyira, hogy eszembe jut egy indus hitrege a házasságról. Ez azt mondja: minden nő és férfi kedély és lélek, hasonló egy-egy felmogyoróhoz, az Egék ugy intézik, hogy az egymáshoz megfelelők szerteszáljanak, ha a sors egymáshoz vezeti őket, lehet a földön tökéletes boldogság, ha nem házagos minden örömiük.

Ha magukat látom, ugy hiszem, az élet igazat ad néha ezen elméletnek.

A közeli környezet tetszéssel fogadta. — Ilonka vonatkozását, mely végig állandó derűtséget okozott.

Koczingattak az összetalálkozott mogyoró félek egészségére egy-egy vig fin a vőfélyek közül fel-felkiáltott: félmogyoró keresztetis!

A kik megértették, találtak nevetni valót ezen, a kik nem hallották az indusok hitregét, azon mulattak, mi jutott ennek eszébe.

Október végén Nyiresy leányával szüretelni ment Alsó-F-hér megyébe egyik birtokára. Ilonka betegen tért vissza, anyja aggódo szeretettel beszélt el, h zuk barátainak, milyen gondatlan volt az a leány, egész napokon át könyű nyári ruhába jart kelt a szőlőhegyen, most aligha nagy beteg nem lesz.

Ugy történt, heves láz gyötörte napokon át, egy-egy melegebb napon felöltözött, felkereste kedvencz helyeit a parkban. Neha kijött

a lepszélső lugashoz az ut közelében, de itt aíg tudott pár percig maradni, nagyon izgattott lett, visszasietett a házba.

Atyja semmi áldozatot nem sajnált, naponkint kibozatta kocsiján a k . . . i egyetem specialistáját.

Mikor ez kijelentette, hogy nem marad életben, Baróthyét el kellett távolítani beteg barátnője mellől, mert sirt és izgatta a beteget.

Ernö jónak látta egy rokonukhoz utazni vele, ki amugy is rég várta látogatásukat. Itt nyugodtabb lett a fiatal asszony, csak lelkére kötötte visszautazó férjének, hogy irjanak naponkint tudósítást.

Nem nagy fáradság volt. A harmadik tudósítás széles fekete kerettel nyomtatva ment.

Beh jó, hogy ezekről a tudósításokról nem olvasható le a halott utolsó kívánsága, nem szokás rájuk nyomtatni az utolsó, szakgatott, lázas szavakat!

Azt kérte atyjától, ne a sirboltba, hanem a kerítés mellett levő lugos mellé temessék.

Megértették. Régebben ez volt legkedvesebb helye. Itt el-elbeszélgetett a tiszta, fürge parasztleányakkal, amint az uton tovaladtak.

Halála előtt pár percczel csak annyit susogott . . . a Vlegyász hallotta . . . Uránia . . . om kell hideg dicsőség . . . egy kézszorítás . . .

Ernö sokszor elhalad a siremlék mellett, felsőhaj, eszébe jut az indus rage.

Ha ő azt nem hallotta volna, talán soha sem érezné, hogy meg lehet unni a legjobb asszony örökös csapongó jó kedvét, ha a kedélye minden mélységet nélkülöz.

Ki tehet róla?

gény nyomorultnak, ki rongyos liszteskabátban jött hozzám koldu'ni. Elvitte a kabátot egyenesen a szibvasárra; *eladta és az árán vett fát meg kenyert éhes gyermekeinek!* Őt az Isten hidege atjárja most is — de gyermekei egy napra jóltak kenyérral és megmelegítették dermedt tagjaikat!

Ti gazdagok, kiket az Isten minden jóval megáldott, adjatok az Isten szent kevében! Debreczen sok gazdagjainak vajmi kevés áldozatába kerülne és egy napon *enyhíthetnék* városunk valamennyi szegényeinek nyomorát! *fa és kenyér* e két dolog ma életkérdés a szegényre nézve! Tudjuk mi jól, hogy szenved mai napság a kősepoztály is, pang az üzlet, összehuzza ma magát a hivatalnok, iparos ott is — de annak van legalább *fája és kenyere!*

De mikor annyi sokaknak még az sincs! *Bis dat, qui cito dat!* Siessenek azok, a kik a társadalomban hangadók, siessenek egyletek és társulatok, a szenvedőre nézve minden nap egy esztendő, gyűjtsenek *fát és kenyeret*, fáravalót és kenyérré válót és enyhítsék vele a nyomort, a szenvedést!

Vonuljon most háttérbe minden más kulturális intézmény: a nyomor enyhítése legyen most a főcél!

Kuthi Zsigmond.

NAPI HIREK.

— A városháza tervei élénken foglalják a közvéleményt. El nagyfontosságú építkezés ügyében holnapután fog határozni — reméljük közmegegyezésre és véglegesen a közgyűlés bölcsesége. Megelőzőleg értekezlet tartanak a törvényhatósági bizottság tagjai, melyen meghallgatják több szakértőnek véleményét. A szakértők tegnap este gyűltek össze a városházán, s megtették észrevételeiket az egymással vetélkedő tervekhez nézve. — A bizalmas természetű összejövetelen részt vettek többek között Dobóczky Sándor m. á. v. üzletvezető, Eritz Ernő felügyelő-mérnök, Weisz Sándor budapesti építész, Tóth István helybeli építész s még több szakértő és tekintélyes biz. tag. Az értekezlet tagjai egyórtelmű megállapodásra jutottak a tervekhez nézve és véleményük jegyzőkönyvbe kerül a holnapi tanácskozás elé. Az egybehangzó véleményt egyelőre titokban tartják.

— A debreczeni tanári kör felhívása. A debreczeni tanári kör mentől nagyobb erővel akarván megkezdeni a maga munkásságát mindenek előtt tagjainak számát kívánja szaporítani. Ezért felhívást intéz egyrészt azon helybeli közép- és szakiskolai tanárokhoz, a kik a körnek tagjai lehetnek, de tagokul még nem jelentkeztek, másrészt a debreczeni tankerületi főigazgatóság alá rendelt összes középiskolák tanártestületeihez, melyeket a debreczeni kerület mint központi körhöz való csatlakozásra szólts föl. A helybeli kartársakhoz intézett felhívási szó szerinti szövegében így hangzik:

Igen Tisztelt Kartárs Ur!

Tisztelettel értesítjük, hogy a debreczeni tanári kör, mint az Országos Középiskolai Tanár egyesületnek kerületi köre f. évi január hó 26-án megalakult. A kör, mely hivatva van egyrészt erősebb kapcsolatot teremteni a központi egyesület és az egyes tagok között, másrészt s még inkább a debreczeni középiskolai tanárok tanügyi munkásságát és társadalmi érintkezését előmozdítani, semmi anyagi kötelezettséget sem kíván azon tagjaitól, a kik egyézersmind az Országos Középiskolai Tanár egyesületnek is tagjai; a kik pedig új tagokul jelentkeznek, azok évi 4 frt mérsékelt tagdíj fejében s a központi Országos Középiskolai Tanár egyesület főjórátát és gyakorolhatják a tagsággal járó összes jogokat. A debreczeni kör tehát örömmel látná, ha Mélyen Tisztelt Kartárs Ur a maga belépésével gyarapítaná a kör szellemi és anyagi erejét; és ezért a debreczeni

kör megbízásából bizalommal kérjük Mélyen Tisztelt Kartárs Urat, szíveskedjék tagjaink sorába lépni és kitűzött nemes céljaink elérésében közreműködésével hathatósan részt venni.

Debreczen, 1895. febr. 15.

Kartársi tisztelettel

Dr. Kardos Albert

titkár.

Dóczy Imre

elnök.

— A miniszter köszönete. Nemes Kál. mán debreczeni ügyvéd a helybeli róm. kath. gimnázium szegénysorsu tanuló javára 100 frtes alapítványt tett. A vallás- és közoktatásügyi miniszter nevezettnek, a tanügyi előmozdítását célzó ez áldozatképz cselekedetért, köszönetét és elismerését fejezte ki.

— Az orvos-gyógyszerész-egylet ülése. A debreczeni orvos-gyógyszerész-egylet szombaton este igen érdekes tárgysorozatú havi ülést tartott dr. Ujfaluassy József előnklete alatt. Először dr. Ujfaluassy József mutatott be két szivbetegét, kiknél a szervi szivbajok ritka esete volt észlelhető s ezekkel kapcsolatban röviden ismertette a szivbajoknál előfordulni szokott rendkívüliségeket. Az e tárgyleletti vitában részt vettek dr. Losonczy és dr. Tüdös egyleti tagok. A következő tárgy dr. Csikos Sándor előadása volt, az epekövek sebészai gyógykezeléséről. Külföldön az epeköveket már igen sok esetben távolították el sebészi uton, nálunk Magyarországon mindössze 4 esetben történt ez. Dr. Csikos Sándor által a közközházban operált nőtől 60 darab kisebb-nagyobb epekő távolítottatott el. Végül dr. Kenézy Gyula mutatott be göröcsövi körülményekben zsíros elfajulásban levő vesemetszeteket, mely elváltozást, mint az újabb szerzők kiderítették, igen gyakran a tiszta chloroformmal való naroktázás okozza, különösen ha az hosszabb ideig tart. Ennélfogva ma már nem igen használják a chloroformot magában, hanem aetherrel keverve s az altatás előtt morphiumpot fecskendeznek a beteg bőre alá, minek az a haszna, hogy a chloroformból kevesebb is elegendő. Az igen érdekes előadásokat az egylet tagjai nagy figyelemmel hallgatták s az érdeklődés nem csappant meg, dacára annak, hogy az 5 órakor kezdetét vett ülés csak 1/2 óra után ért véget.

— Zenei matinée. A zenede nagy-csapó utcai új helyiségében f. hó 24-én vasárnap délelőtt 11 órakor ismét zenei matinée-t tartanak, amely ezuttal is érdekesnek ígérkezik. Harányi Emma k. a. zongorán adja elő a Székely Imre „Magyar Ábránd“-ját. Lesz trio, melyben közreműködnek Berger Margit k. a. zongorán, dr. Forrai Andor gordonkán és Márton Imre ügyvéd hegedűvel. Ezeket kívül magán és együttes énekléssel is lesznek, melyekenk programját a hét folyamán állapítják meg.

— Az év. ref. iskolaszék február hó 20-dik napján d. u. 3 órakor ülés tart, melynek tárgya alakulás és küldöttségek választása lesz.

— Elütött kis leány. Tegnap büntetett meg a rendőség egy kocsist azért, mert gyorsan hajtott, elütött egy kis leányt, ma egy másik kocsist ütött el másik leányt. Ferenczi József hadházi kocsist kenyeret hozott be Debreczenbe s a megrakott szekérral oly gyorsan vágatott végig a főutcán, hogy egy kis leányt elütött. A kocsist kereke a leány lábán ment keresztül, azonban komolyabb baja egy pár horzsoláson kívül nem történt. A vigyázatlan kocsist a rendőség érzékenyen megbüntette.

— A zenede új épületének felavatása. Harmincznégy esztendeje lesz márczius hó 17-én annak hogy a debreczeni zenedét megalapították 1861. márczius 17-ike óta áll fenn a zenede Debreczenben s most, hogy díszes új épületet emeltek a zene muzsájának, az igazgatóság a megnyitásra nagyobb szabású ünnepélyt rendez. Megállapították eddig, hogy férfiakból és hölgyekből álló vegyes kar énekelni Virring egyik dalát, aztán Haydn-tól a „Tavaszdal“-t. Részt vesznek ebben Czapek Péter, Sáfrány Lajos, Erdei Lajos, husz Lajos, Szendrő Sándor, Steinacker Sándor, Zimmermann Gyula, Alber József, Boros Lajos. A vezetés Hitesy Lajos karnagy kezében van. —

A zenede növendékei mintegy 20-an, özv. Zivnaka Ferenczné énektárnó felügyelete alatt készünek elő a közreműködésre. A próbákat szerdán és vasárnap délutánoként tartják. Lesz vonós négyes is továbbá magán zene- és énekszámok. Tervbe van véve egy felolvasás is, mely az egylet eddigi életéről, működéséről és az új épület történetéről fog szólni. Hogy ki fogja a felolvasást tartani, arra nézve még nincs megállapodás.

— Jégünnepély. Új öröm a korcsolyasport híveinek. Szikszay Gyula fényes jégünnepélyt rendez álarozos menettel, korcsolyaversenyyel, játékkal, meg egyéb vonzó számokkal. Nem is kell sokáig várni utána, vasárnap már meg lesz tartva a „Margit“ fürdő jégpályáján. Azidei jégünnepély hasonló lesz a múlt évben megtartott fényesen sikerült jégünnepélyhez. — Az előkészületek már most nagyban folynak s ha az idő kedvez, akkor ismét kedves élvezet vár egy a halifax híveire, valamint a nagy közönségre.

— Vallomás keringő. Dóczy Józsefnek már is általánosan ismert dallamos keringője: a „Vallomás keringő“ a napokban hagyta el a sajtót. Már más alkalommal megemlékeztünk erről a fűlbemászó zenéjű waltzeréről, melyhez a szöveget is maga Dóczy írta. Nincs is szükég rá, hogy ajánlgassuk a zenedvelő közönség figyelmébe, hiszen a bálókba meg zeneestélyekre járók, lányok, ifjak egyaránt nagyon jól tudják, hogy milyen kedves, milyen melódikus a zenéje s igazi költői tehetségre mutató szövege mennyire nem vall a rideg számok emberére. Itt csak annyit jegyezzünk meg, hogy a „Vallomás keringő“ belső értékének megfelelő díszes kiadásban, a szerző arcképével ellátva, 1 frt 20 krért kapható László Albert könyvkereskedésében és magánál a szerzőnél is.

— Letört bimbók. Munch Gusztáv és neje Hutter Cecília, négy éves kis leányuk Carola tegnap este súlyos szenvedés után elhunyt. A forrón szeretett kis halott földi maradványai folyó hó 20-án, délelőtt 10 órakor fognak a róm. kath. anyaszentegyház szertartásai szerint a Kis-Várad-utcai 2109-ik számú háztól a Szent-Anna-utcai sirkertbe örök nyugalomra tetetni. — Aranykövi Ferencz és neje Percz Juliska megszorodott szívvvel tudatják kedves fioknak Ferencznek hat hetes korában történt elhunytát. A kis halottat holnap d. u. temetik Széchenyi-utcai lakásukról.

— Önműködő áruló készülékek. Egy budapesti lakos engedélyért folyamodott a tanács-hoz olyan önműködő készülékeknek nyilvános helyeken, utcákon, köztereken való felállításáért, melyek czukorkákat, chocholádét és más hasonló apróságokat árulnának. Vallalkozók a tiszta jövedelem egy részét a budapesti mentő egyesületnek engednék át és ezen kívül helybeli jótékony célra is jutnatnának belőle. A tanács által véleményadásra fölkerült rendőrfőkapitány nem tartja közszükséglet pótlóknak ezeket az eláruló készülékeket s szerinte kevés olyan hely van nálunk, ahol éjjel is folytonos felügyelet alatt állnának. Amennyiben mégis szükség volna ilyenekre, a városháza arkádjai alatt, a színház előtt és nváron a nagyerdei fürdő ádvacán volnának felállíthatók.

— Halálozás. Kiss Juliánna özv. polgár Bikfalvy Mártonné tegnap reggel 6 órakor 64 éves korában elhunyt. Temetése holnap, f. hó 20-án d. u. 2 órakor lesz a kis-péterfia-utcai 779. sz. háztól. A temetést Dankó M. rendezi.

— Veszett kutyától megmárt menyasszony. H. Nánásról írják, hogy ott néhány nappal ezelőtt Weisz Abrahám bádogosmester Szeréna nevű leányát, a ki menyasszony udvarukon megmarta egy veszett kutyával. A leány sikoltozása a háznép és a szomszédok előszaladtak, a kutyát üzőbe vették: nagy nehéz küzdelem után sikerült végre a kutyát agyonütni. A szerencsétlen leányon kívül még két férfit is megmárt. A vizsgálat után kitűnt, hogy a kutya veszett volt. A szerencsétlenül járt egyéneket a város költségén a budapesti „Pasteur“ intézetbe küldötték.

— Háboru H. Bözörmény város és a közbirtokosság közt. Hajdu-Bözörmény város és a hajdu-bözörményi közbirtokosság közt —

mint tudósítónk írja — rég idő óta folyik a háboru. A város határában ugyanis több nagy kiterjedésű erdő van, melyek közül az egyik "városi erdő" nevet visel. Ez az erdő azonban a hajdu-böszörményi közbirtokosság nevében van telekkönyvezve, de azért mindig a város kezelésé alatt állott. Ezelőtt az új évi vágást a birtokos lakosság között némi váltásdíjért mindig kiosztották, néhány év előtt azonban, midőn a város községi adóval fedezte a háztartását, a város fatermését árverésen eladta s a bevételt pénztára javára fordította. A folyó évre a város költségvetésébe a fa eladási ára 12 ezer forinttal van felvéve. A közgyűlés, amely jórészt a közbirtokosság tagjaiból áll, ezt nem fogadta el, hanem mint a közbirtokosság tulajdonát, kiosztatni kívánta a fatermést. A belügyminiszter azonban, a hova az ügy felebezés folytán került, elrendelte, hogy a 12 ezer forint bennmaradjon a költségvetésben. A közbirtokosság azonban a tagok itás költségeinek fejében tartozott 8000 forinttal. Ezt megfizetni nem tudván, köcsönt vett fel egy Nagy Imre nevű paraszt-nábobtól. Ez a közbirtokosságot, a saját tudtával, sőt beleegyezésével beperelte s lefoglaltatta a városi erdő termékét, mely — mint említettük — a telekkönyvben a közbirtokosság nevében áll. A város polgármestere felkérte Nagy Imrét, hogy inkább a faeladásból befolyó összeget foglalja le, de ne csináljon kellemetlenséget a városnak azzal, hogy a fa eladását megnehezíti. Nagy Imre azonban ennek dacára a termést foglalván le, a városi tisztviselő utasítást nyert, hogy indítson igényt. A városi közgyűlés azt mondta, ez felesleges, mert az erdő nem a városé, hanem a közbirtokosságé. A városi képviselők nagy része, ezen kívül igen sok más aláíró, az erdőért és a fatermékért birtokbalehelyezési pert indított a város ellen. Ugyanezt tette a közbirtokosság nevében Uzonyi Péter elnök.

— **Hüségös társ.** Müller Gyula szabósegéd, igen hüségeseinek mutata magát három társával szemben, kikkel együtt dolgozott. Társai azonban drágán fizették meg Müller ragaszkodását. Tegnap elment főnökéhez s társai nevében felvett 44 frtot s azzal faképnél hagyta őket meg a várost. A károsultak fejjelentést tettek ellene s a rendőrség most köröztetni Müller Gyulát.

— **Böszörményi hírek.** (A dományok a gimnáziumra.) A városi takarékpénztár tisztikara mintegy 35-40 városi képviselővel barátságos vacsorára jött össze a tornacsarnokba. Ez alkalommal Kovács Gy. Márton, L. Szabó Imre és Mátyus Gábor képviselők és birtokos polgárok kijelentették, hogy a gimnázium 8 osztályúvá fejlesztésére 100-100 forintot, Szy Zsigmond városi takarékpénztári főkönyvelő pedig 20 frtot adnak át az egyháznak. — (A főgondnok programja.) Uj. Sövényi Gábor, a böszörményi ref. egyház lemetelten megválasztott főgondnoka a presbiterium közelebbi gyűlésein Szeremley József esperes üdvözlő szavaira adott válaszában kijelentette, hogy a következő 3 évi működése alatt 1. az új iskola felépítését, 2. az új települési építési ügyét — egyházi és társadalmi uton, — 3. a nazerénusokkal való ügybékés elintézését kötelességének tartja kezdeményezni.

— **A pénzügyminiszter az adósságcslálás ellen.** A új pénzügyminiszter Lukács László rendeletet intézett m. kir. pénzügyigazgatóságokhoz melyben föl hívja, hogy mihamarább szerezzenek tudomást a vezetők a lalt álló hivatalnokai kar adósságairól s tegyenek jelentést arról inkább is, mert nem tudja, hogy nagy hajlandóság van a t. hivatalnok urakban a könnyelmű adósságcslálásra, ez pedig nem fér össze a pénzügyihivatalnokok anyagi függetlenségével. Azt írja a kegyelmes ur, hogy az eladósodott hivatalnokokat szorítsa az igazgató ur adósságai gyors törlesztésére s hassen oda hogy újabb adósságokat ne csináljanak, a kik pedig továbbra is megmaradnak a könnyelmű adósságcslálás mellett, azok ellen fegyelmi vizsgálat rendelendő el. Ez egy már 1889-ben kibocsátott rendelet fölmelegítése.

— **Uj személy- és podgyászdijszabás.** A magyar kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint, 1895. évi márczius hó 1-ével a debreczeni vasuton új személy- és podgyászdijszabás lép életbe.

— **Helyreigazítás.** Lapunk pénteki számának távirati rovatában tudattuk, hogy a lyoni kiállításban Molnár I. debreczeni kereskedő kitüntetésben részesült. A kitüntetett kereskedő nem Molnár I., hanem Molnár Lajos droguerista, ki egyik készítményével nyerte el a kitüntetést.

Városi és megyei ügyek.

* **Mit tárgyal a közgyűlés?** Meghívás az 1895. évi február hó 21-ik napján Csütörtökön délelőtt 9 órakor a városháza nagy tanács termében tartandó rendkívüli bizottság közgyűlésre. Targyak: 1. Honvédeimi miniszteri leirat, a honvédség részére a nagyerdőn építendő töltevény-raktár ügyében. 2. Tanácsai előterjesztés a m. kir. államvasutak igazgatóságának, a Debreczenben felállítandó vasuti gép- és kocsi-javító műhely telepítésére szolgáló földterületekre vonatkozó átíratára. 3. Ugyanez: a városháza építési terveire vonatkozólag beadott fellebbezésre. 4. Ugyanez: a városháza alatti boltok bérlete ügyében. 5. Ugyanez: Hevesvármegyének a vicinális-utak rendezése tárgyában a m. kir. kereskedelemügyi miniszter urhoz intézett feliratára. Debreczen, 1895. február hó 17-én. Gróf Degefeld József, főispán.

* **Elégtétel a tanácsnak.** A városi tanács tegnapi ülésében foglalkozott a közigazgatási bizottság ama határozatával, mely a megejtett vizsgálat következtében kimondta, hogy a Debreczeni Hírlap támadásai alaptalanok voltak, mert a prot. árvatartó pénztárnál sem hiány sem kezelési szabálytalanság nem fordult elő. Mint már jelentettük ezt az eredményt maga a támadó újság is mult héten örömmel konstata. A tanács tehát, minthogy a városi tanácsnak és az érdekelt hivataloknak, az ellenük emelt alaptalan gyanúsításokkal szemben egy részről az illetékes felsőbb hatóság által hozott határozattal, másrészt a D. H. nak febr. 15 számában közölt nyilatkozatával elégtétel van szolgáltatva, — további eljárás szükségét fennforogni nem látja. — Ezzel az olyan nagy feltűnést támasztott ügy bekésen el van intézve.

* **A közbizághid collaudálása.** A közbizághid építésének collaudálását és a végelszámolás felülvizsgálását elrendelte a tanács s ezen munkára Latinovics Mihály kr. mérnököt, az államépítészeti hivatal főnökét kérte fel; míg a maga részéről Vecsey Imre tanácsnokot és Stahl Géza id. főmérnököt küldötte ki collaudálókul. Ugyan azon végzésben elismeréssel emlekezett meg a tanács Tikos Imre mérnokről, ki a vágóhid építkezéseit szakismerettel és nagy gondnal vezette s azokra felügyelt.

* **Jóváhagyott szabályrendelet.** A belügyminiszter csak most hagyta jóvá a szegényügy rendezéséről és a községi szegényházzal a mult szeptemberi közgyűlésen alkotott szabályrendeletet. A megerősítési záradékkal ellátott szabályrendelet ma érkezett vissza.

* **Lámpák a közutakon.** A városi tanács egyik tegnapi határozatát aligha fogadják hozzászánással szolgáló leányok, babák és kocsisok körében. A tanács ugyanis közérközségi és közbiztatási okokból szükségesnek mondta ki, hogy a közutak lámpával láttassanak el. Mielőtt azonban véglegesen intézkednék a kutak környékének éjjel világítása ügyében, megbizta Boczkó Sámuel főkapitányt, hogy tegyen jelentést arról, milyen távolságra esnek az utcai lámpák az egyes kutaktól.

Táviratok.

Albrecht főherceg halála.

Budapest, február 19. (A Debr. Ell. ered. távirata. Ér. d. u. 3 ó. 20 p.-kor.) A király az uralkodó ház Nesztorának halál hírére azonnal Arcóba utazott, s oda ma reggel megérkezett. — Berlinből érkezett távirat jelenti, hogy a német császár a szövetséges monarchia hadvezérének halála alkalmából az egész hadseregére két heti gyászt rendelt el. Szintugy a szász király is. A részvét a külföldön óriási.

A magyar törvényhozás és Albrecht főherceg halála.

Budapest, február 19. (A D. E. saját tudósítójától. Ér. d. u. 4. ó.) A képviselőházban Szilágyi Dezső elnök a részvét mély hangján emlékezett meg Albrecht főhercegről s indítványozta, hogy a ház jegyzőkönyvben fejeze ki részvétét, s erről királyi felségét értesítse, végül, hogy a gyászban való osztozkodás jeléül ma gyűlést ne tartsanak. A ház elnök indítványait egyhangulag, általános helyeslés közt fogadta el.

A főrendiházban Szilágyi József elnök a legnagyobb részvét hangján parentálta el az elhunyt agg főherceget. A főrendek elhározták, hogy temetésén küldöttség által képviseltetik magukat.

Az Olvasd sajtópöre.

Budapest, február 19. (A Debr. Ell. ered. távirata. Ér. d. u. 3 ó. 40 p.) A kuria büntető tanácsa ma tárgyalta az Olvasd ismeretes királysértési perét, a királyhoz intézett nyílt levél miatt, melyben a vádlott egy évi államfogházra ítéltetett, azonban az elítelt semmiségi panaszt jelentett be. — A kuria a semmiségi panasznak helyt adott azon indokból, mert az esküdtek az inkriminált cikkeken nem találtak királysértést s a vádlottat — Zarándy A. Gáspárt mégis bűnösnek mondták ki.

Vakmerő rablási kísérlet.

Budapest február 19. (A D. E. ered. táv. Ér. d. u. 3 ó. 45 p.) Ma éjjel özv. gr. Karolyi Gyuláné egyetem-utcai palotájában egy 20 év körüli ismeretlen egyén vakmerő rablómerényletet követett el. Azonban a grófnőt a nesz fölverte, mire gyertyát gyújtott s a merénylőre rákiáltott: — mit akar itt?

— Pénzt akarok! válaszolt a rabló.

A grófnő megnyomta villamos csengőt mire komornája Wesseli Karolin égő gyertyával besietett. A rabló a komornára rárohan, hogy a gyertyát eloltsa. A komorna a gyertyatartóval fejbe ütötte a merénylőt, mire heves dulakodás kezdődött közöttük s a betörő a komornát két helyen egy vasdarabbal súlyosan megsebesítette. A grófnő segítségért kiáltozott, mire a betörő — néhány ékszerrel magával vivén, — kirohant s a kerten keresztül elmenekült.

Elfogott kasszabetörő.

Budapest, február 19. (A Debr. Ell. eredeti távirata. Érkezett d. u. 4 órakor.) Portsaiból érkezett távirat jelenti, hogy a legutóbbi görög kassza betörőt a fenn-dakiszott elfogták.

Egy okos ember.

Ne tessék gondolni, hogy én most kiakarok gúnyolni valakit. Nem, a csufolódás nem természetem.

Én vagyok ez az okos ember, — valóságos, felfedezett okos ember.

Nem születtem épen ostobának, de azért meg vagyok győződve róla, nem fedeztem volna fel a pu-kaport, még ha alkalmam lett volna rá. Jó közönséges embernek teremtett az Isten, — adott annyi tehetséget, amennyi épen elég, egy hétköznapi teremtsnek, és adott érző, szerető szívet. A szüleim pedig igyekeztek felhasználni bennem az Isten adományát, és neveltek belőlem kötelességtudó, becsületes embert. Meg volt bennem minden kellék, hogy nem vezető, de munkás tagja legyek a társadalomnak. És mikor lettem az érettségi vizsgát, azzal a biztos tudattal, azzal a megnyugtató önérzéssel léptem a jogi pályára, hogy teljesen használható törvénytudó, bíró leszek egykor belőlem. Mikor pedig szóba került a táblák megszaporítása, az vált eszményemmé, hogy valamikor, 60—62 éves koromban talán még tábla bíró is lehetek.

Minden valószínűség szerint ez lett volna a pályám, ha közbe nem lép egy professzorom. A magánjogot adta elő, és feltétlen tekintély volt előttünk, tanítványai előtt. Hát ez a derék, érdemekben megőszült tanár, egy szörnyű nagy bolondságot követett el velem szemben. Nem tudom, azért-e, mert nem jártam el rendszeren az óráira, vagy azért, mert jobban szerettem beszélni az önképzőkörökben, mint a colloquiumokon, elég az hozzá, felfedezte, hogy én valami rendkívüli nagy tehetség vagyok. Valóságos genie. És mintán véleményét sohasem tartózkodott kimondani: csakbamar általánosan elterjedt az egész akadémián, tanárok és hallgatók közt egyaránt, hogy én genialis ifjú vagyok.

Ettől az időtől fogva nem volt nyugodalmam. A tanárain, akik addig a legnagyobb megelégedéssel hallgatták végig feleleteimet, ettől kezdve szemremányólag ingatták fejüket a vizsgálatokon:

— Hiszen elkészült, elkészült, — de egy olyan ember... Sokkal többre volna képes.

A kollegáim meg akitől addig nyugton maradhattam, rám raktak volna minden tisztességet, mintha én négy ember he yét be tudtam volna tölteni. Aztán ha valami lehetetlenséget a dolog természete szerint nem lehetett keresztül vinnem, — kész volt az apprehensio.

— Nem veszi komolyan. Kicsinyel bennünket.

Addig, ha véres verejtékkel készített munkámmal elnyertem egy-egy iskolai pályadíjat, mindig megkaptam az oly jól eső elism. rést. Ettől kezdve itt is csak kicsinyléssel találkoztam:

— Könnyű néki, olyan ésszel!

Jó tanácsot ettől az időtől fogva nem hallottam. Addig, ha valami bakot löttem, mindig figyelmeztetett valamelyik jó barátom:

— Most bolondot cselekedtél Bém! (ez a becsületes nevem). — De felfedeztetem utánments Isten, hogy nekem valaki szólott volna. Csak úgy félfüllel hallottam meg néha, amint mondták a hátam megett:

— Küöncz, nagy küöncz. Dehát régi dolog: lángész és bo ondság határosak.

Pedig Isten látja lelkem, sosem voltam küöncz. Hanem hát mindnyájan botlunk és mivel engem immár senki sem figyelmeztetett botlásaimra, hát annál többet botlottam. És mivel exponált helyzetem volt, mind észre vették botlásaimat, úgy hogy már némelyek kiállhatatlannak kezdtek találni.

Egy-két kétségbeesett körülmény között még abban a hitben találtam vigasztalást, hogy képzelt zsenialitásom vakhire legalább megmarad az akadémia falsi között. De óh! egyszer azt kell hallanom egy leányismerősömtől, akinek épen a német nyelve való teljes képességemet vallottam be töredelmesen;

— Lehetetlen az, hiszen maga olyan okos fiú!

Kétségbeesett tekintetet vetettem reá. Hát mér ez is?!

— Igen, igen, — folytatta ő — én mind azt hallom a fiuktól, hogy maga a legokosabb jogász az egész akadémián.

Most már végkép elkéseredtem. Oh, a hálátlan nyomorultak! Nem e ég, hogy én töröm, kinzom magamat az ő ostoba hitük miatt mindennemű egyletek érdekében, de még az életben is szerencsétlenné tesznek. M-rt a leányok elmondják ezt a dolgot barátóiknak és ha engem uszonna alatt véletlenül egy teljesen ismeretlen kisasszony mellé ültetnek, akivel nagy szellemesen kezdek társalogni az időről vagy a keztü viseléséről közbe-közbe nagyokat hallgatva — hát az azt formális negligálásnak veszi. Hiszen egy ilyen kitűnőség tudna csevegni, ha akarna!

Még szerencse, hogy be nem vettek katonának. Mert ha elbuktam volna a tiszti vizsgán — ami kétségtelen — legalább 40 éves anyá kétségbe esnék a fia sorsa felől. Ha még én is!

Azonban a szigorlatokon nem buktam el. Tanultam érte az igaz, rengeteget. De azért bizonyos lenézéssel fogadtak otthonon.

— Még csak kitűntetés sincs?

— Mitha azt olyan könnyen adnák.

Hamarosan aljegyző lettem. A dolgomat elvégeztem lelkiismeretesen, de ez még nem lett volna elég. Hanem hát a leányok nemcsak a barátóik, de a papáik előtt is szoktak beszélni, s így a bíró urak is értesültek róla, hogy én tüneményeszerű tehetség vagyok.

Mihelyt lettem a bírói vizsgát, kineveztek jegyzőnek, s egy fél év múlva, a mint elértem a törvényes 26 éves kort, ügyésznek.

Már egy év óta vádoló, mindig és mindenkit vádoló, engem pedig vádol a lelkiismeretem. Hogy ezt a fényes carriert tulajdonképpen nem magamnak köszönhetem, hanem a rólam elhíresztelt hazugságnak,

De a már egyszer megrögzött hitet nem lehet többé kiirtani. Nekem már nagyon okos embernek kell maradnom.

Rossz szónok vagyok, nem tudok hatásosan beszélni, a hangom meg gyöngye, szintelen. Hanem azért minden vádbeszédem után gratulálnak:

— Pompás volt, nagyszerű!

... Néha szinte szégyenlem beszédem silányságát, de a gratuláció ei nem marad.

Ha tovább is így halad, egész fiatalon táblabíró lesz belőlem.

Hölgyeim! Ki akar ifjan nagyszázós táblabíróné lenni? Ajánlom magamat figyelmükbe. Igen jó parthienak ígérekem!

(nb.)

Nagyszágos asszonyom a doktor.

— Az emancipáció érdekében.* —

Most, hogy olyan élénk hullámokat vet ismét a mozgalom, mely a legbájosabb női nem „felszabadítását” czélozza, nem tartjuk érdektelennek e helyről egyet-mást hozzászó aui a dolog lényegéhez, s bár a téma meglehetősen kopott, vállalkozunk a nem hálátlan feladatra. Hisz istenem, miért ne higgyük, hogy minden sorát e cikkelynek hozzáértő fejbőlintással fogják fogadni bájos olvasóink (férfiről nem szokás mondani, hogy bájos).

Az emancipáció mellett száll sakra tollunk s az emancipációt sürgetjük e prózai trokentu-okban.

I.

Mondjuk a bureauban vagyunk, s a könyvelő kisasszony a kiadóból néha csintalanul nyitja át az ajtót.

Ez az asztal amelyiknél én dolgozom van legközelebb az ajtóhoz.

— Mit csinál? — kérdi a kisasszony kíváncsi mosolylyal.

Megjegyeztem e helyt, hogy én ha cikket írok, rendszeren levetem a cipőmet s azokat magam elé rakom az asztalra. Így ha a

* Kéretik az olvasó csakis a magyarhoni viszonyokat tekintetbe venni.

tollamat a tontába akarom mártani rendszeren a cipőmbé dugom azt.

Természetesen azonnal felhuzom a cipőmet, ahogy meghallom a kisasszony csicsergését. Harisnyában nem szoktak bököket mondani és elfogadni.

— Mit ír? — kérdi tovább a kisasszony.

— Vezércziket a nőemancipáció érdekében!

— Ah!

— Ugy van. — „Az északiak felszabadíták a déliek által tartott rabszolgálat!” — szavalom Jules Verne *Észak Dél ellenjéből*.

A kisasszony azonban nevet s megmutatja gyöngysor fogait.

— Mondja maga... izé... Mindig elfelejtem a nevét, ejnye!

— Rezeda Marczell, nagysád!

— Igen, Rezeda Marczell! Hát mondja csak azt hiszi maga, hogy mi olyan nagyon rá vagyunk utalva a maguk felszabadítására.

— Azt hiszem Nagysád!

A kisasszony szemei erre lángolni kezdenek s toppant a lábacskaival.

— Téved, Rezeda ur, szörnyen téved! Nekünk kellene magukat felszabadítani! — szól és elmegy. A kiadóhivatal ajtaja erőteljesen csapódik be utána. És én lehuzom a cipőmet és írom tovább a félbenhagyott cikket.

Másképen van minden, bizonyára. A könyvelő kisasszony nagyon bájos és legfőbbképpen temperamentumos teremts. Szóval, férfinem nem imponálnak neki s lealázónak tartja, hogy mi szabadítsuk fel az ő nemét.

Mert hinnünk kel, hogy az emancipáció mégis inkább függ mitőlünk, mint a könyvelő kisasszony nemétől ki bar ne adja az atyaisten a lehető legnagyobb csapás volna ránk nézve, ha egy reggelen, vagy akár délutánon elmarnának e bájos mo-olyok az ismerős ajkáról mégis eléggé férfias magatartást tanusítottának s az emancipációt, ha ez volna a kérés, nem szavaznánk meg.

De pirulva valom be nemem gyengeségét, hogy mi férfiak tulságig jószívűek vagyunk a nőekkel szemben s bizonyára a nőemancipáció is elfog következni s mi férfiak, bár könnyes szemmel, de felvesszük egy napon a varróút, hogy kiszakadt kabátunkat kétféleképpen kiigazítsuk s a tizórai harangszó mar a fényesre zsuroit lábasok s egyéb edényfajok világában fog bennünket találni, hogy nagyszágos asszonyunk a doktor minden sohajtástélt mellőzőn. Mert, tisztelt olvasók, nem több mint bizonyos, hogy ha ebben az időben kozmás levest talál fel a körszakálás „szobakandur”, a nagyszágos asszony emigy fog felkiáltani

— Óh Tempora!... Micsoda más levelek voltak még — akkor!...

Mi tollforgató mesteremberek, kik naponkint átlag nyo czszor tizszer véünk a legelfogadottabb női tizparancolatok ellen (minden nőnek külön tizparancolata van ridiküljében!), mi, mondok, mi leszünk a mosónék szerepére kárhóztatva. Leginkább azért bizonyá, hogy egész életünkben ne győzzük lemosni a kezeinkről az azokkal elkövetett bűnös cselekményeket.

Es ez az idő gyorsan közeleg, előfizetők!...

Es ugy hiszem, hogy akkor a mi nemzetiségünk egyszerűen tömeges öngyilkossággal fogja szaporítani a női közönség rövid birtit.

Rezeda Marczell.

Közönség köréből.*)

Nyilatkozat.

Azon hírekkel szemben, melyeket jobbról, balról hallok, kénytelen vagyok kijelenteni, hogy engem — tudtommal — az árvaháznál semmiféle állással meg nem kínáltak, sem meg nem választottak következőleg, így arról se sem köszönhettem sem semmit vissza nem utasítottam.

* Az e rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Mult év deczemb. hó 10 körül Székely Melinda Stefánia árvaházi tanítónő fölszólított: helyettesítem őt az árvaháznál, elnöki beleegyezéssel 3 hétig; mintán neki haza kell mennie szüleihez. Vá lakoztam reá s az elvált kötelezettségnek becsületesen, lelkiismeretesen megfeleltem — szíveségből. Székely Melinda visszatérével további kötelezettségem megszűnt. Ez a valódi tényállás, minden más híresztelés valótlan.

Buday Ida
nyugd. áll. tanítónő.

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság“ közlése 1895. február 19-én.)

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4% — — —	124.—	124.50
vasuti beruházási kötvény 4 1/2% — —	127.75	128.75
koronajárdék 4% — — —	99.20	99.70
regále váltásági kötvény 4 1/2% — —	101.25	102.25
Osztrák aranyjárdék 4% — — —	125.50	126.—
Egységes Állam kötvény 4 1/2% — —	102.—	102.50
Tisza-szegedi 4% -os nyereséymérszjegy	155.25	156.25

Részvények:

Magyar hitelbank részvény — — —	501.50	502.—
Osztrák hitelbank részvény — — —	414.20	414.40
Magyar ipar- és kereskedelmi bank részv.	135.—	137.50

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4% -os sorsjegy	134.—	134.50
3% -os — — —	118.50	119.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3% -os — —	109.75	110.25
Magyar vöröskereszt sorsjegy — — —	12.—	12.50
Osztrák — — — — —	18.—	18.50
Olasz — — — — —	12.75	13.25
Bazilika sorsjegy — — — — —	8.75	9.25
Jó-szív — — — — —	3.15	3.35

Pénzümek:

Cs. és kir. arany — — — — —	5.78	5.89
20 márkás arany — — — — —	12.10	12.14
20 frankos arany — — — — —	9.83	9.87
1 Savereigns — — — — —	12.39	12.45

Budapesti áru-tőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi iktet (Nádor u. 9. sz.) tudósítása a „Debreceeni Ellenőr“ részére.

Budapest, február 18.

Napi jelentés.

Gabona-üzlet. Buzát ma jól kínáltak a vételkésző jó volt, az iránzat szilárd lett. — Elkelt 30.000 mm. pár krral szárdabb áron.

Eladá sok:

Tiszavidéki 100—81 mm. 6.90 frt.	200—82
6.90 frt. 200—80 mm. 6.60 frt.	600—81 mm. 6.87 frt.
100—80 mm. 6.80 frt.	200—80 mm. 6.77 frt.
100—81 mm. 6.80 frt.	1000—81 mm. 6.82 frt.
100—79 mm. 6.64 frt.	100—79 mm. 6.75 frt.

3 havi időre készpénzfizetés mellett.
Zab 6—6.25 frt.

Határidő-üzlet. Amerikából ma lanyhább árfolyamokat jelentettek, daczára ennek nálunk inkább valamivel szilárdabban indult, az üzlet közepes forgalom mellett ugy zárult is. Tengeri változatlanul indult, s tekintettel az élénkebb vásárlási kedvre zárulatig 1—2 krral szilárdabb lett. Zab és rozs csekély üzlet mellett változatlanok.

Zárlat 1 óra:

B u z a márcz. ápr.-ra 1895	6.55—6.56
„ szept.-okt. 1895	6.94—6.95
R o z s márcz.-ápr.-ra 1895	5.46—5.48
Tengeri máj.-junra 1895	6.23—6.24
Z a b márcz.-ápr.-ra 1895	6.05—6.07
Répcze aug.-szept. 1895	10.50—10.60

Zárlat 4 óra:

B u z a szept.-okt. 1895	6.54—6.56
„ szept.-okt. 1895	6.94—6.96
R o z s márcz.-ápr.-ra 1895	5.46—5.48
Tengeri máj.-junra 1895	6.23—6.25
Z a b márcz.-ápr.-ra 1895	6.05—6.07
Répcze aug.-szeptre 1895	10.60—10.65

Időjárás: igea hideg.

A kis Intrit huzásai.

—Február 16—

Budapest:	35	77	86	79	57
Lincz:	8	48	59	34	23
Trieszt:	65	3	30	41	80

Debreceeni városi színház.

Idénybérlet 112. szám. Páros bérlet.

Ma kedden, febr. 19-én.

VÖLGY LILIOMA.

Színmű. Irta Sardon.

Holnap szerdán, 1895. február hó 20-án Páratlan bérletben.

A bányamester.

HETI MŰSOR:

Szerdán, február 20-án: Bányamester operette 3 felv. Zenéjét írta Zeller. (Páros bérlet). Rend.: Tiszai.

Ösütörtökön február 21-én: Csárli néni je, bohózat 4 felv., írta Brandon. (Páratlan bérlet.) Rend. Pécshy.

Pénteken, február 22-én: A két árva. színmű 5 felv.-ban, írta D'Eunery; (bérlet'szűnet), Rend. Bács.

Szombaton, február 23-án IX. Lajos, szomorujáték 5 felvonásban, írta Delavigne Kázmér, fordította Katona Imre. (Páros bérlet). Rend. Pécshy.

Vasárnap, február 24-én Faust, nagy opera 5 felvonásban. Zenéjét írta: Gounod. (Páratlan bérlet.) Rend. Tiszai.

Kiadó és laptulajdonos:

„Oskonai“ nyomda és kiadó r.-t.

Felelős szerkesztő: Eötvös K. Lajos.

Helyettes szerkesztő: Katona Imre.

Foulárd-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterkint — japáni, chinai stb. a legújabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg-selyemet 35 krtól 14 frt 65 kr méterkint sima, csikos, koczkázott, mintázottakat damasztót stb. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal stb. postabér és vámmentesen házhöz szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. k. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Svajczba ezimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. (2)

1296 v. k. szám.
1894.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni királyi bíróságnak 19129/1894. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Weisz Mór debreczeni lakos részére Jablonczay Kálmán, debreczeni lakostól 1100 frt tőke, ennek 1894. évi szeptember hó 10-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 66 frt 94 kr. perköltség erejéig 1894. évi szeptember hó 15-én bíróilag lefoglalt és 1905 frtra becsült szarvasmarhák, lovak és tegegeriből álló ingóságok 1895. évi február hó 21-én d. e. 9 órakor kezdetét veendő és a Parlagon, özv. Molnár Sándorné tanyáján megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsaron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1895. évi febr. hó 5-én.

Török Péter
bírói kiküldött.

Értesítés!

Tisztelettel értesítem a helybeli és vidéki fűszerkereskedő urakat, valamint a magánfogyasztókat, miszerint a nagyváradai Berger Dániel több világhiállításán kitüntetett élesztőgyártmányából, egyedül és állandó raktárt bírok és t. vevőimnek mindennap friss élesztővel szolgálhatok, megjegyezve, hogy ismét eladókat 20% árengedményben részesítem.

Kérem szíves megrendelésüket

KOHN LAJOS,

Nagy-Hatvan-utca 1099. szám
Mayer Ferenczféle ház.

729 tk. szám.
1895

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vajda János és a debreczeni ref. egyház végrehajthatóknak Szathmári Antal és neje végrehajtást szenvedők elleni 450 frt, illetve 2000 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbíróóság) területén lévő Debreczenben fekvő, a debreczeni 716 sz. tjkvben A I. 745 6349 hrsz. alatt foglalt ingatlanokra, a 3300 frt, továbbá ugyanazon számú tjkvben A + 10067 hrsz. a. foglalt ingatlanra 551 frt 10 krtban ezennel megállapított kikiáltási árban a debreczeni első takarékpénztár által tett utóajánlat folytán az újabb árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi márczius hó 4-ik napján délután 3 órakor a debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 330 frtot, illetve 55 frt 11 krajczárt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfoollyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1895. évi jan. hó 27-ik napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly

kir. törvszéki bíró,

